

Dosarul nr. 2ra-1032/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud. E. Bolocan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, L. Pruteanu, M.Guzun)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Cataraga,
reprezentată de avocatul Octavian Pașcan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Cataraga
împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, intervenienți
accesorii Vasile Ceban, Tudor Ciumaș, Inspectoratul Teritorial al Muncii Călărași
cu privire la anularea ordinelor, declararea nulității contractului, restabilirea în
funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a
penalității, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 octombrie 2017, Svetlana Cataraga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași solicitând anularea
ordinului nr. 183-p din 09 octombrie 2017 privind concedierea sa din funcția de
pădurar al cationului silvic nr. 03 Ocolul Silvic Călărași din Întreprinderea de Stat
pentru Silvicultură din Călărași, în temeiul art. 86 alin.(1) lit.g) Codul muncii.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 26 februarie 2016, a încheiat
cu Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași un contract individual de
muncă cu nr.11/2016, prin care a fost angajată în funcția de pădurar al Ocolului
Silvic Călărași din cadrul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, pe
o perioadă nedeterminată, fiindu-i stabilit salariul în mărime de 3450 de lei lunar,
începând cu data de 26 februarie 2016.

Totodată, a menționat că la 09 octombrie 2017, a fost invitată la Întreprinderea
de Stat pentru Silvicultură din Călărași, unde i s-a adus la cunoștință ordinul de
eliberare din funcția ocupată, în temeiul art.86 alin. (1) lit. g) Codul muncii. Din
textul acestui a constatat că la eliberarea sa din serviciu au servit trei abateri
disciplinare aplicate și anume: prin ordinul nr. 18-p din 27 ianuarie 2017, prin care
a fost sancționată disciplinar cu mustrare aspră, prin ordinul nr. 174-p din 29
septembrie 2017, prin care a fost sancționată cu mustrare aspră, precum și că în dat
de 03 octombrie 2017, a lipsit de la muncă mai mult de 4 ore consecutiv.

Reclamanta a opinat că abaterile disciplinare, de fapt, nu au fost demonstrate,
iar ordinul de concediere și ordinele de sancționare sunt ilegale și urmează a fi
anulate.

Ordinul nr. 183-p din 09 octombrie 2017 privind concedierea din funcția de pădurar al cantonului silvic nr.3 Ocolul Silvic Călărași din Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași, l-a considerat drept nelegitim și din motiv că nu a fost respectată nici forma, nici conținutul ordinului. Or, art. 210 alin. (1) Codul muncii, prevede că, în ordin trebuie să se conțină obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată. La fel, nu a fost informată despre termenul în care are posibilitatea de a ataca ordinul de concediere, instanța în care l-ar putea ataca și care sunt temeiurile justificate de concediere din serviciu.

Concomitent, la 16 octombrie 2017, Svetlana Cataraga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași solicitând anularea ordinului nr. 174-p din 29 septembrie 2017, emis de directorul interimar al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, anularea ordinului nr. 183-p din 09 octombrie 2017, emis de directorul interimar al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, restabilirea în funcția de pădurar al cantonului nr. 03, Ocolul Silvic Călărași.

Ulterior, la 24 noiembrie 2017, în cadrul ședinței de judecată, partea reclamantă a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 174-p din 29 septembrie 2017 „Cu privire la rezultatele reviziei inopinate și a inventarierii efectuate în cantonul nr. 3 al ÎSS Călărași”, prin care a fost sancționată disciplinar cu mustrare aspră, adus la cunoștință la 04 octombrie 2017, anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 183-p din 09 octombrie 2017 „Cu privire la concedierea pădurarului cationului silvic nr. 03 Ocolul Silvic Călărași, Svetlana Cataraga”, adus la cunoștință la 09 octombrie 2017, anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 79-c din 09 octombrie 2017, declararea nulă a contractului nr. 2016 din 26 februarie 2016 de responsabilitatea materială individuală deplină pentru pădurar, încheiat cu Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași, restabilirea la locul de muncă, deținut anterior, obligarea pârâtului la calcularea și achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 10 octombrie 2017 până la data emiterii hotărârii judecătorești; obligarea pârâtului, în temeiul art. 330 Codul muncii, de a-i calcula și achita pentru fiecare zi de reținere a salariului, 0,3% din suma neachitată în termen, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20700 de lei cauzat prin concedierea ilegală, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de concretizare, reclamanta a invocat că ordinele contestate le consideră nule, deoarece au fost emise cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 208-210 Codul muncii. La fel, a exprimat dezacordul cu motivele de fapt și de drept indicate în ele.

Prin încheierea din 24 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis parțial cererea avocatului Eugeniu Tetelea și s-au conexas într-un singur proces cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Cataraga împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași cu privire la anularea ordinului de concediere cu cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Cataraga împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași cu privire la anularea ordinului de sancționare, fiindu-i atribuit un număr unic 2-1342/2017; în rest, s-a respins ca fiind nefondată în partea privind conexarea cauzei, la cererea de chemare

în judecată depusă de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași împotriva Svetlanei Cataraga cu privire la evacuarea silită din imobil.

La 26 ianuarie 2018, în cadrul ședinței de judecată, Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, a depus, în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 174-p din 29 septembrie 2017 „Cu privire la rezultatele reviziei inopinate și a inventarierii efectuate în cantonul nr. 3 al ÎSS Călărași”, din motiv că este ilegal în fond și este emis cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 208-210 Codul muncii, anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 183-p din 09 octombrie 2017 „Cu privire la concedierea pădurarului catonului silvic nr. 03 Ocolul Silvic Călărași, Svetlana Cataraga”, din motiv că este ilegal în fond și este emis cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 208-210 Codul muncii, anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 79-c din 09 octombrie 2017, declararea nulă a contractului nr. 2016 din 26 februarie 2016 de responsabilitatea materială individuală deplină pentru pădurar, încheiat cu Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași, restabilirea la locul de muncă, deținut anterior, cu executare imediată în temeiul art. 256 Cod de procedură civilă, obligarea pârâtului la calcularea și achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 10 octombrie 2017 până la data emiterii hotărârii judecătorești, care la 26 ianuarie 2018, constituia sumă de 13848,45 de lei, obligarea pârâtului, în temeiul art. 330 Codul muncii, de a-i calcula și achita pentru fiecare zi de reținere a salariului, 0,3% din suma neachitată în termen, care la 26 ianuarie 2018 constituia suma de 1604,48 de lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20700 de lei cauzat prin concedierea ilegală, compensarea cheltuielilor de judecată, pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei și pentru transport în sumă de 129,50 de lei.

La 08 februarie 2018, în cadrul ședinței de judecată, Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, a depus, în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, cerere de concretizare a pretențiilor, precizând suma salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 10 octombrie 2017 până la data emiterii hotărârii judecătorești, care la 08 februarie 2018, constituia sumă de 20621,60 de lei, precum și suma penalității, în temeiul art. 330 Codul muncii, pentru fiecare zi de reținere a salariului, 0,3% din suma neachitată în termen, care la 08 februarie 2018 constituia suma de 2037,80 de lei.

Prin hotărârea din 20 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a respins integral ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Cataraga împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași cu privire la anularea sancțiunii disciplinare, a contractului de răspundere materială deplină, a ordinului de concediere cu restabilirea la locul de muncă și încasarea prejudiciilor materiale și morale.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Svetlana Cataraga și s-a casat integral hotărârea din 20 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Ulterior, reclamanta a mai concretizat pretențiile înaintate împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, intervenient accesoriu Vasile Ceban și, în final, prin cererea depusă la 03 ianuarie 2019, în cadrul ședinței de

judecată, reclamanta, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, a solicitat anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 174-p din 29 septembrie 2017 „Cu privire la rezultatele reviziei inopinate și a inventarierii efectuate în cantonul nr. 3 al ÎSS Călărași”, anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 183-p din 09 octombrie 2017 „Cu privire la concedierea pădurarului cationului silvic nr. 03 Ocolul Silvic Călărași, Svetlana Cataraga”, declararea nulă a contractului de responsabilitate materială individuală deplină pentru pădurar nr. 2016 din 26 februarie 2016, încheiat între Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași și Svetlana Cataraga, restabilirea la locul de muncă deținut anterior concedierii, în funcția de pădurar în cantonul silvic nr.3, Ocolul Silvic Călărași, obligarea pîrîtului de a calcula și achita salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 10 octombrie 2017 și pînă la data emiterii hotărârii judecătorești, care la 03 ianuarie 2019 constituia suma de 79313,85 de lei, obligarea calculării și achitării salariului de 0,3% din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de reținere, care la 03 ianuarie 2019 constituia suma de 35712, 18 lei, în temeiul art. 90 alin. (1) lit.c) Codul muncii, achitarea prejudiciului moral cauzat ca urmare a concedierii ilegale în mărime de 20700 de lei, precum și a tuturor cheltuielilor de judecată legate de acest proces și anume 5000 de lei pentru asistență juridică.

În motivarea cererilor concretizate s-a invocat că Svetlana Cataraga a fost angajată în funcția de pădurar al Ocolului Silvic Călărași în baza contractului individual de muncă din 26 februarie 2016 și ordinului nr. 11-c din 26 februarie 2016. În ceea ce privește activitatea sa în funcția dată, nu au existat obiecții sau sancțiuni disciplinare pînă la data de 25 iulie 2017, când noul administrator al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, Ștefan Deleanu, în cadrul unei ședințe de lucru cu întreg colectivul, i-a adresat mențiuni jignitoare, inclusiv a specificat că nu se va reține mult în funcția dată, inclusiv din considerentul că este femeie.

Totodată, a indicat că a fost efectuată revizia inopinată cu privire la stabilirea stării pazei pădurii de tăieri ilicite și inventarierea producției forestiere aflată sub paza sa, efectuată fără înștiințarea și în lipsa sa, în urma căreia, comisia a depistat tăierea ilicită a 17 arbori în volum de 6,06 m³, în actele întocmite fiind indicați doar 16 arbori și lipsa producției lemnoase (creangă) în volum de 100 m³/steri. Cu toate că angajatorul, teoretic, a depistat lipsa masei lemnoase, ceea ce din punct de vedere juridic reprezintă în sine un furt, deci o infracțiune care se pedepsește penal, nu a înștiințat organele de poliție în acest sens, dar a hotărât să se limiteze la aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința sa, fapt ce demonstrează că episodul cu revizia inopinată nu ar fi decât o răfuială personală a noului administrator.

Ulterior, în data de 29 septembrie 2017 a fost emis ordinul nr. 174-p „Cu privire la rezultatele reviziei inopinate și a inventarierii efectuate în cantonul nr. 3 al ÎSS Călărași”, care i-a fost adus la cunoștința la 04 octombrie 2017, în cuprinsul căruia era menționat că i se aplică sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, fiind pusă în sarcina contabilului-șef să urmărească repararea prejudiciului material în sumă totală de 9319,69 de lei, începând cu data emiterii ordinului. Ordinul nr. 174-p din 29 septembrie 2017 nu conține nici un temei de drept, nu este indicat faptul că poate fi contestat în instanța de judecată, în caz de dezacord, nu este indicat termenul în care poate fi contestat, adică este calificat ca fiind nul, deoarece este emis contrar

unor prevederi imperative ale legii și anume celor indicate la art. 210 Codul muncii. Un alt temei de nulitate al ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, a fost menționat că ar contravine prevederilor art. 344 Codul muncii, deoarece fără a dispune de vreo hotărâre judecătorească, angajatorul a dispus în ordinul nr. 174-p din 29 septembrie 2017, încasarea sumei de 9319,69 de lei, care depășește de două ori salariul mediu lunar al său. Or, vreun acord privind repararea benevolă a prejudiciului material de către salariat în sensul art. 343 alin. (2) Codul muncii, la caz nu există. Pentru a pune în sarcina contabilului șef urmărirea reparării prejudiciului material în sumă de 9319,69 de lei, ce vădit depășește salariul mediu lunar al său, trebuiau întrunite cel puțin una dintre cele două condiții impuse de lege și anume: dacă suma prejudiciului material ce urmează a fi reținută de la salariat depășește salariul mediu lunar sau dacă a fost omis termenul menționat la alin. (1), reținerea se efectuează conform hotărârii (deciziei) instanței de judecată, care la caz nu există și dacă salariatul ar fi recunoscut vina fie doar și parțial în baza celor imputate în cuprinsul ordinului nr. 174-p din 29 septembrie 2017, conform art. 343 alin. (2) Codul muncii, trebuia să fie scris un angajament în acest sens, care la caz, la fel, nu există. De altfel, suma de 2500 de lei achitată în contabilitatea angajatorului în data de 28 septembrie 2017, nu reprezintă un angajament scris din partea sa de a repara benevol suma prejudiciului în sensul art. 343 alin. (2) Codul muncii. Astfel, ordinul nr. 174-p din 29 septembrie 2017 este nul, or, angajatorul nu a efectuat nici o anchetă de serviciu amănunțită și în consecință, a indicat date eronate în cuprinsul ordinului. Or, conform acestui ordin s-au depistat tăierea ilicită a 17 arbori de diferite specii, însă în actul de revizie inopinată din 06 septembrie 2017 sunt indicați doar 16 arbori, iar marca aplicată pentru permisiunea tăierii arborului a fost deteriorată de pe minim 3 copaci fapt recunoscut în ședința de judecată inițială de martorii audiați. Astfel că, odată ce sunt cei mai groși- 3 copaci, rezultă că și masă lemnoasă în mărime de 6,06 metri cubi a fost indicată eronat în ordin.

Partea reclamantă a precizat că, la 09 octombrie 2017 i-a fost adus la cunoștință alt ordin al angajatorului, ordinul nr. 183-p prin care a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii pentru faptul absenței nemotivate de la serviciu în data de 03 octombrie 2017. Ordinul este ilegal în fond și emis cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 87 alin. (4) Codul muncii, art. 208-210 Codul muncii.

Referitor la declararea nulă a contractului a afirmat că, chiar dacă la momentul angajării a semnat contractul de responsabilitate materială individuală, acesta nu are menționat expres vreun temei de drept în cuprinsul, dar face indirect trimitere la un Regulament vechi, abrogat și anume cel aprobat prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al R.S.S. Moldovenești nr.387 din 4 noiembrie 1977, privind modul de încheiere a contractelor scrise cu privire la răspunderea materială deplină a muncitorilor și slujbașilor pentru neasigurarea integrității valorilor transmise acestora pentru păstrare sau alte scopuri” și „Regulamentului cu privire la responsabilitatea materială a muncitorilor și slujbașilor pentru paguba pricinuită unității”.

La fel, a indicat că angajatorul nu a prezentat în ședință de judecată vreun act care să enumere care anume valori materiale au fost transmise salariatului pentru păstrare, prelucrare, păstrare, vânzare (livrare), transportare sau folosire în procesul muncii, iar sintagma din contract „în scopul asigurării integrității valorilor materiale

ce aparțin ÎSS din Călărași”, fără specificarea, individualizarea concretă a acestor valori, duce inevitabil la nulitatea întregului contract.

Cu referire la solicitarea privind restabilirea la locul de muncă deținut anterior concedierii, în funcția de pădurar al Ocolului Silvic Călărași, a considerat că este o cerință legală, odată ce ambele ordine de aplicare a sancțiunii disciplinare sunt nule de drept. La fel, este întemeiată și solicitarea de obligare a pârâtului la calcularea și achitarea salariului, și a penalității în temeiul art. 330 Codul muncii, precum și a prejudiciului moral în suma de 20700 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei pentru asistență juridică.

Prin încheierea protocolară din 03 ianuarie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii.

Prin hotărârea 24 aprilie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Cataraga împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași, intervenienți accesorii Vasile Ceban, Tudor Ciumaș, ISM Inspectoratul Teritorial al Muncii Călărași cu privire la anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 174-p din 29 septembrie 2017 cu privire la rezultatele reviziei inopinate și a inventarierii efectuate în cantonul nr. 3 al ÎSS Călărași; anularea ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 183-p din 09 octombrie 2017 cu privire la concedierea pădurarului cantonului nr.03 Ocolul Silvic Călărași, Svetlana Cataraga; declararea nulității contractului nr.2016 din 26 februarie 2016 de responsabilitate materială individuală deplină pentru pădurar, încheiat între ÎSS Călărași și Svetlana Cataraga; restabilirea persoanei la locul de muncă deținut anterior concedierii, în funcția de pădurar în cantonul silvic nr.03 Ocolul Silvic Călărași, alte pretenții conexe, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Svetlana Cataraga și s-a menținut hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că fiind întemeiată soluția instanței de fond și ca fiind neîntemeiate alegațiile părții apelante și reprezentantului acesteia, invocate în cererea de apel depusă, or, suportul probator administrat la caz denotă certitudinea faptul că, pe parcursul anului 2017, apelanta a fost sancționată disciplinar de două ori, fapt ce se atestă prin ordinul nr. 18-p din 21 ianuarie 2017, precum și prin ordinul nr. 174-p din 29 septembrie 2017. În acest context, a relevat că, deși, apelantul nu a contestat ordinul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 18-p din 21 ianuarie 2017 cu privire la îndeplinirea sarcinilor de plan la compartimentul colectarea produselor accesorii de către subdiviziunile subordonate în perioada anului 2016”, apelanta a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, dat fiind că temeiul pentru emiterea ordinului contestat de către angajator au fost invocate dispozițiile art. 86 alin. (1) lit.g) Codul muncii și respectiv, instanța de apel urma să verifice legalitatea emiterii ordinului precedent. Astfel, dat fiind faptul că ordinul din 21 ianuarie 2017 a fost emis de către un organ competent, acesta fiind semnat de directorul interimar al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași și apelantă, ultima invocând în ședința instanței de fond că nu a contestat actul în cauză, precum și nici nu a prezentat probe în acest sens, instanța de apel a considerat că actul sus-enunțat este

unul legal și emis în conformitate cu prevederile legii, respectiv nu există anumite motive de anulare a acestui.

Cu referire la ordinul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași nr. 174-p din 29 septembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „muștrare aspră” pentru tăierile ilicite a 17 arbori, stabilită în urma reviziei din 06 septembrie 2017 efectuate în cantonul de care era responsabilă reclamanta Svetlana Cataraga și lipsa masei lemnoase - 100 metri/steri de crengi stabilite în urma inventarierii din 20 septembrie 2017, instanța de apel a relevat că, însuși reclamanta Svetlana Cataraga în ședință de judecată a recunoscut lipsa masei lemnoase, explicând precum că le-a eliberat muncitorilor în contul lucrului lor fără întocmirea unor acte, aceasta fiind o practică ca valoarea crengilor să fie achitată la întreprindere de către pădurari, motiv pentru care la 28 septembrie 2017 a achitat angajatorului pentru lipsa crengilor suma de 2500 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată anexat, argumente pe care instanța de apel le-a considerat nefondate, or, acestea nu au fost probate în nici un fel prin prisma art. 118 Cod de procedură civilă.

În același context, a menționat că tăierile ilicite a arborilor nu înlătură răspunderea salariatului de profesie pădurar, responsabil material pentru gestiunea corectă a fondului forestier de respectarea procedurii legale de evidență a masei lemnoase din momentul tăierii licite până în momentul predării către administrația OS Călărași. Or, conform pct.2.1. din Instrucțiunea de funcție a pădurarului din ÎSS Călărași, pădurarul este obligat să păstreze fondul forestier, iar pct. 4.1 prevede că pădurarul poartă răspundere pentru paza fondului forestier și pentru tăierile ilicite.

Astfel, fiind analizate prin coroborare circumstanțele în care s-a constatat lipsa masei lemnoase precum și neglijența pădurarului, inclusiv în ceea ce privește sesizarea organelor de poliție sau cel puțin administrația ÎSS Călărași, instanța de apel a considerat obiectivă concluzia angajatorului privitor la faptul că pădurarul Svetlana Cataraga a manifestat neglijență față de paza masei forestiere din cantonul gestionat de către aceasta, or, în obligațiile ultimei intră paza masei lemnoase.

Instanța de apel a respins argumentul reclamantei precum că ordinul nr. 174-p din 29 septembrie 2017 este ilegal din motiv că în temeiul art. 208 al Codului muncii nu este indicat organul în care poate fi contestat, or, un organ superior ÎSS Călărași în care să poată fi contestat ordinul dat nu există, iar contestarea directă în instanța în termenul de contestare rezultă din lege.

Cu referire la argumentul reclamantei/apelantei cu privire la faptul că pct. 2 al ordinului nr.174-p dispune încasarea de la Svetlana Cataraga a unui prejudiciu material în mărime de 9319 lei, fără să existe o hotărâre judecătorească la caz, instanța de apel a considerat că acesta este neîntemeiat, or, punctul 2 al ordinului nu prevede expres încasarea de la Svetlana Cataraga a prejudiciului material cauzat, doar menționează că contabilul va urmări repararea prejudiciului cauzat, fapt ce nu exclude o posibilă adresare a pârâtului/intimatului în instanța de judecată, prin care să se solicite încasarea prejudiciului material.

În ceea ce privește lipsa salariatului de la muncă în ziua din 03 octombrie 2017, instanța de apel a constatat că, potrivit confirmării prezentate de Agenția Moldsilva, Svetlana Cataraga s-a aflat la sediul autorității în audiență neprogramată la directorul general de la orele 12:00 apoi revenind la 15:30 și așteptând pentru a fi primită în audiență la 17:10-17:20. Însă, chiar dacă apelanta a considerat că deplasarea sa la organul ierarhic superior era în interes de serviciu, ultima era obligată să informeze

despre acest fapt șefii nemijlociți și să solicite permisiunea de a pleca, ceea ce la caz nu a avut loc, prin urmare, afirmația angajatorului cu privire la lipsa nejustificată a reclamantei în data de 03 octombrie 2017 a mai mult de 4 ore de la serviciu este una întemeiată, astfel că, angajatorul în mod justificat la data de 09 octombrie 2017 a emis și ordinul nr. 183-p cu privire la concedierea acesteia din funcția de pădurar al cantonului nr. 3 al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură din Călărași.

De asemenea, a opinat că, ținând cont de faptul că în atribuțiile pădurarului intră recepționarea, evidența/păstrarea/eliberarea masei lemnoase obținută în urma administrării cantonului de care este responsabil, obligații ce rezultă inclusiv din Instrucțiunea de funcție la pct. 2.09, 2.10, ÎSS Călărași legal și întemeiat a încheiat cu pădurarul, Svetlana Cataraga un contract individual de răspundere materială deplină.

Cu referire la pretențiile reclamantei/apelantei privind restabilirea la locul de muncă deținut anterior, obligarea achitării salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a considerat că aceste solicitări corect au fost respinse de prima instanță ca fiind neîntemeiate, or, acestea poartă un caracter subsecvent pretențiilor principale.

În circumstanțele în care pretențiile reclamantei/apelantei au fost respinse, instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe, care a respins, ca fiind neîntemeiate și pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

La 20 aprilie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.182) și ulterior la 04 mai 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.200), Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată, conform ultimei concretizări din 03 ianuarie 2019.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea normelor de drept material și anume că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, a menționat că instanța de apel a reiterat poziția instanței de fond, fără a indica ceva suplimentar.

Recurenta a opinat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile legale la care au făcut trimitere și nu au aplicat toate prevederile legale pertinente speței. La fel, instanțele au ignorat a se pronunța supra faptului că ordinul nr. 18-p din 27 ianuarie 2017 se referea la perioada anului 2016 și nu urma a fi luat în considerare la cumulul de sancțiuni disciplinare aplicate în anul 2017.

De asemenea, a opinat că ordinele emise nu corespund exhaustiv condițiilor legale din 208-210 Codul muncii.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 16 iunie 2020 (Vol.II, f.d.202) și a fost recepționată la 19 iunie 2020 de către Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași și Inspectoratul Teritorial al Muncii Călărași, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.203-204). Din adresa lui Tudor Ciumaș au fost restituite plicurile cu mențiunea „nereclamat” și „adresa incompletă” (Vol.II, f.d.205-208). La fel, a fost restituită instanței corespondența adresată lui Vasile Ceban (Vol.II, f.d.215-216).

La 30 iunie 2020, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură din Călărași a depus referință la cerere de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 decembrie 2019, iar cererea de recurs de către Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, a fost depusă la 20 aprilie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.182) și ulterior la 04 mai 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.200).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale în adresa participanților la proces la 13 februarie 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.177). Din textul recursului să distinge că decizia a fost publicată pe site-ul instanței la 20 februarie 2020, însă recurenta a recepționat decizia ulterior datei publicării. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Cataraga, reprezentată de avocatul Octavian Pașcan, împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat